

ת"פ 1078/02/13 - מדינת ישראל נגד נאדר זיאה

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 1078-02-13 מדינת ישראל נ'
זיאה(עציר)
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
נאדר זיאה

02 אפריל 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הילה עקרבי

הנאשם וב"כ עו"ד עיראקי ממשרד עו"ד ג'לג'ולי

גזר דין

נגד הנאשם הוגש ביום 3.2.13 כתב אישום, אשר במהלך הדיונים ובמסגרת הסדר טיעון תוקן. משום כך, בפתח הדברים מצאתי לפרט העובדות שבכתב האישום, בהן הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון כפי התיקון ולא כפי המקור.

על פי כתב האישום המתוקן, הודה הנאשם כי בתאריך 31.1.13 בשעה שאינה ידועה לתביעה (המאשימה) אך היה זה לפני השעה חמש לפנות בוקר גנב "אחר" דהיינו אלמוני, רכב מסוג סקודה ממקום מסוים בעיר נתניה. לאחר גניבת הרכב נסע "האחר" לעבר טיבה שם פגש בנאשם.

אותו אחר והנאשם תיאמו ביניהם כי האחר יסע ברכב מזדה לכיוון מערב, הנאשם יסע אחריו ברכב הגנוב וכך יובילו שניהם את הרכב הגנוב לשטחי הרשות הפלשתינאית. בהמשך לכך, נסעו השניים האדם האחר והנאשם לעבר חסימה שבוצעה על ידי שוטרים אשר עוררו חשדם. האדם האחר הצליח להתחמק ואילו הנאשם עצר את הרכב הגנוב, יצא מהרכב והתנגד למעצרו עד שלבסוף נאזק.

הנאשם הורשע על פי הודייתו בעבירה של קבלת רכב גנוב והכשלת שוטר.

תיקון כתב האישום והודיית הנאשם באו, כאמור, במסגרת הסדר טיעון שהוצג לפני ביום 20.11.13. במסגרת הסדר

הטיעון הוסכם בין הצדדים כי משום גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה, ועמדת התביעה לעונש מאסר הופנה הנאשם לשירות המבחן. התביעה הצהירה כי עמדתה לעונש היא מאסר בפועל בצירוף עונשים נילוויים. על פי החלטתי מאותו דיון, הופנה הנאשם לשירות המבחן וכן לממונה על עבודות שירות בשב"ס (להלן - "הממונה").

בדיון שהתקיים לפני ביום 12.3.14 טענו הצדדים לעונש לאחר שהוגשו חוות דעת הממונה ותסקיר משירות המבחן.

כאן המקום לציין כי כדרכו המבורכת ערך שירות המבחן תסקיר מפורט, מעמיק, ומקיף ובסופו המליץ שירות המבחן להימנע מלגזור על הנאשם עונש של מאסר גם לא כזה שירוצה בעבודות שירות, משמע המליץ על עונש מאסר מותנה, כמו גם לחייב הנאשם בשירות לתועלת הציבור (של"צ) והשמת הנאשם בפיקוח שירות המבחן שבמסגרתו ישולב הנאשם במסגרת טיפולית בפיקוח שירות המבחן.

על פי העולה מהתסקיר שהרי אין לצטט מתסקירי שירות המבחן, מדובר בבחור נורמטיבי, חסר הרשעות קודמות אשר מעד מעידה חד פעמית ומבטא בווה וחרטה על מעשהו. שירות המבחן לא מצא לקבוע הרקע למעשה לפי שהנאשם שלל ביצוע העבירה על רקע סיבות כלכליות. שירות המבחן מצא בכך גורם סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד, אך לאחר שיקלול גורמי סיכון וגורמי שיקום מצא שבעניינו של הנאשם גובר גורם השיקום.

בטיעוני התביעה לעונש, עתר נציג התביעה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל. עמדה עונשית זו של התביעה באה על רקע חומרת העבירה, לרבות ובמיוחד החומרה הרבה שיש בעבירות של גניבת רכב. נציג התביעה הציג אסמכתאות לפיהן העונש בגין עבירה זו הוא מאסר בפועל. בא כוח התביעה הציג כמצוות תיקון 113 לחוק העונשין מתחם עונש הולם שנע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין שנת מאסר.

בא כוח הנאשם ביקש לקבל המלצות שירות המבחן, ולהימנע מהשתת עונש מאסר בפועל על הנאשם. לדבריו יש לשים אל לב תוך הדגשה כי הנאשם הורשע בעבירה של קבלת רכב גנוב ולא בעבירה של גניבת רכב.

ראשית לכל בטרם גזירת דינו של הנאשם, יש לקבוע מתחם העונש ההולם. מתחם העונש ההולם לפי דעתי, על פי חומרת העבירה והפגיעה החמורה ברכוש הציבור, כמו גם בכלכלת המדינה, בשים לב, לתופעת הפשיעה החמורה המכה מכות קשות באזרחי המדינה דהיינו גניבת רכביהם של תושבי המדינה והעברתם לתחום "השטחים" שם יעלמו ולא ימצאו יותר, היא תופעה קשה שיש להיאבק בה. המאבק הוא באמצעות ענישה מחמירה ובאופן מיוחד אומר מאסר בפועל.

באשר להבחנה בין גניבת רכב לבין קבלת רכב גנוב. ראשית לכל המחוקק לא ערך הבחנה בין שתי העבירות זו גם זו העונש בצידה הוא שבע שנות מאסר. רוצה לומר שהמחוקק אומר לנו, שהדרך להיאבק בתופעה הקשה הפוגעת בנו היא בהחמרה בענישה. קבלת רכב גנוב הוא מעשה אחד המהווה חוליה בשרשרת מחוללי פשיעה חמורה של גניבות כלי

הרכב של תושבי המדינה. ככל שתיפגע חולייה זו, ממילא תיפגע תופעת הפשיעה. ויתור על פגיעה בחוליה זו באמצעות ענישה מקלה, משמעו ויתור מסוים על המלחמה בפגיעה בציבור.

בעבר סברתי כי ההחמרה בדין בגין עבירות אלה, גוברת על שיקולי שיקום. לפיכך בעבירה של גניבת רכב בעניינו של אחד מוחמד נזאל תושב כפר ברא, אשר להבדיל מהמקרה שלפנינו הורשע לפי הודאתו בעבירה של גניבת רכב ולא "רק" בקבלת רכב גנוב, גזרתי על הנאשם, בין היתר, עונש מאסר בפועל למשך 9 חודשים (ת.פ. 7350-07-12). נאשם זה היה חסר הרשעות קודמות והוגש בעניינו תסקיר חיובי של שירות המבחן שהמליץ להימנע מגזירת מאסר בפועל על הנאשם. ככל שאני בוחן שני התיקים הללו דהיינו של מוחמד נזאל והנאשם שלפני, קיימות נסיבות דומות עד כדי זהות, בקשר לגזירת הדין. בית המשפט המחוזי אליו הוגש ערעור על גזר הדין, בעניינו של מוחמד נזאל, קבע בפסק הדין בע"פ 11346-03-13 מיום 19.8.13 כי לנוכח שיקולי השיקום כפי המופיעים בתסקיר שירות המבחן העונש ההולם הינו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

ראוי להדגיש כי מעבר לכך שהנאשם נזאל, הורשע בגניבת רכב, הרי שנוספו לו עבירות של מעשי פזיזות ורשלנות ברכב, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. רוצה לומר כי נסיבות ביצוע העבירות בעניינו של נזאל חמורות הרבה יותר מאילו של הנאשם שלפני שהורשע אך בעבירות של קבלת רכב גנוב והכשלת שוטר.

אני מוצא כי פסק הדין של בית המשפט המחוזי הוא בבחינת מנחה ויש בו כדי קביעה כי ככל שבשיקולי שיקום עסקינן, כפי המקרה שלפני, אזי ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם של מאסר בפועל, ולגזור על הנאשם עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות. אני מוצא ללכת אחר הנחייתו בית המשפט המחוזי ולגזור דינו של הנאשם שלפני בהתאם להנחיה זו.

אשר על כן, אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

6 חודשי מאסר בפועל.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות על פי חוות דעת הממונה שעותק ממנה מצוי בידי הנאשם הוא יודע פרטיה לרבות מועד תחילת העבודות 27.3.14.

הואיל ומועד תחילת העבודות חלף הריני קובע מועד חדש לתחילת העבודות והוא 1/5/2014.

9 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה נגד הרכוש מסוג פשע.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה נגד הרכוש מסוג עוון למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין - החזקת נכס חשוד כגנוב.

קנס בסך 3,000 ש"ח או חודשיים מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד ליום 1.6.2014.

ככל שהנאשם או מי מטעמו הפקידו הפקדה כספית כערובה לשחרור הנאשם, הרי הקנס יקוזז מתוך הפקדה זו, ככל שתהא יתרת זכות, הרי היא תועבר לאדם שהפקיד ההפקדה. מצאתי להסב תשומת לב הנאשם, לעונש המאסר הקבוע בצד הקנס.

הנאשם יהיה בפיקוח שירות המבחן למשך שנה. הוסבר לנאשם כי אם יפר צו הפיקוח יחודש הדיון לפני וישפט מחדש.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ד, 02/04/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה

הוקלד על ידי יפעת מינאי